

Előfizetési árak:
 Évesre . . . 10 frt — x.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben.
 hová az előfizetések és a lap
 az átküldésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-6 szám
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetvények
 a kiadóhivatalban vétetnek 1/31

Kossuth ereklyék — a sutban.

Pécs, 1895. november 21

Dicső szabadságharcunk leveretése után, a mikor az osztrák hatalom az északi kolosszus kegyelméből a nemzet nyakára ült, siri csend honolt az országban, a hazafiak csak suttogva közölték egymással panaszait, rejtegették a napfény elől megmentett drága ereklyéiket: mert a hatalmat bántotta minden szó, minden tárgy, a mely a nemzet nagy önvédelmi harcára emlékeztetett, börtön és üldöztetés volt tehát bére mindenkinek, a ki a Kossuth nevet másképp mint káromolva merete az ajkára venni, vagy a kiről megtudták, hogy egy zászlórongyot, honvédruhát, Kossuth-bankót rejteget.

Ez a néma, halotti csend, melyről már-már azt kezdték hinni Bécsben, hogy az a magyar nemzeti öntudat teljes kimúlásának csendje, elartott a dicső Ausztria legközelebbi háborújáig, vagy a mi ezzel egy jelentőségű volt már régóta, első vereségig az olasz harctéren, a mikor a halottnak hitt nemzeti öntudat a fojtogató kéz első megbé-
 nálására elemi erővel tört ki a keblekből s Bécsnek be kellett látnia, hogy évtizedes „pacifikálás”-nak munkája kárba veszett, a magyar „Kronland” nem olvadt be az összmonarkiába, kénytelen volt tehát az elnyomott magyarral, mint nemzettel, ismét szóba állani s összeült az 1861-iki országgyűlés.

Időközben azonban az osztrák hatalom ismét felocsudott az 1859-iki vereség okozta kábultságából s elég erősnek érezvén magát régi politikája folytatására, szétkergette az országgyűlést s nagy kegyesen megkínálta helylyel Magyarországot a Rajxrátban. És szerencse, hogy akkor még nem volt „szabadelvű” magyar kormányunk, „szabadelvű” kormánypárti többségünk, mert ezek készséggel bele is mentek volna abba a birodalmi tanácsba, hol a képviselőknek dupla gázi járt.

Akkor még nem volt feltalálva az opportunizmus s az ostoba hazafiság még megvetette az utilitarizmust, a magyarok számára fentartott hetven hely tehát Rajxrátban üresen maradt s a magyar nemzet a passzív ellenállást szegte a törvényte-

len osztrák uralom ellen, míg ez ismét háboruba nem került s az előbbinél is nagyobb vereséget nem szenvedett.

Belátták ekkor Bécsben, hogy erőszakkal Magyarországot pacifikálni nem lehet, rászánták tehát magukat politikájuk megváltoztatására. Az erőszakos beolvasztás korszakában a birodalmi egység volt a látszat s Magyarország különállása volt a tény, mert a magyar nemzet egy jöttát sem adott fel törvényes jogaiból s az erőszakkal elnyomott eme törvényes jogok az elnyomó erejének legcsekélyebb gyengülésére is megújult erővel törekedtek érvényesülni.

A szorultságban fordítottak tehát Bécsben a köpenyegen s elhatározták, hogy adnak Magyarországnak látszólagos különállást s ezzel alapítják meg majd tényleg az összbirodalom egységét; mert mégis többet ér a tényleg egységes összbirodalom Magyarország látszólagos különállásával, mint a látszólagos birodalmi egység a történelmi jogaira támaszkodó Magyarország tényleges különállásával.

Megcsinálták tehát a hatvanhetes kiegyezést, a paradés magyar kormányt, külön országgyűléssel, de lényegileg csak tartományi autonómiával, mert az önálló államiság leglényegesebb szervei, a hadsereg, a külügyek vezetése, a pénzügy, a vám- és kereskedelmi politika tényleg egységes birodalmi kormány kezében maradtak s tényleg egységes birodalmi tanácsban intéztetnek, a mely csupán a látszat kedvéért, ülészet két teremben.

És ez a politika, a melyet különben nem most kíséreltek meg először, fényesen bevált: a magyartól erőszakkal elvenni nem lehet semmit, de mézes madzaggal el lehet csalni bárhová s tartalom nélküli formákért feláldozza legerősebb jogait, idegeinek prédájának kiszolgáltatja nemzeti érdekeit. A vérmes hiszekeység nemzeti tulajdonsága mellé társult még aztán az anyagias korszellem folyamánként jelentkező haszonlesés és stréberség, a mely az alkotmányosság üres formáiban találja meg érvényesülésének leghálásabb terét, a mely tehát retteg a nemzet valódi önállására irányuló küzdelemtől, mert félti a számára vagyont és rangot biztosító cifra alkotmányos sallangokat, a nemzetellenes abszolutizmust takaró „magyar államiság” üres formáit.

Nehogy talán Bécsnek valahogy ismét eszébe jusson a most már tényleg létező összbirodalmi egységet formailag is keresztülvinni s a birodalmi összkormány budapesti exoziturájaként jelentkező magyar kormányt és országgyűlést a birodalmi kormányba és parlamentbe beolvasztani: vakon teljesítenek ezek a gyászmagyarkák minden Bécsből jövő parancsot, sőt füleiket hegyezve lesik az udvari körök legtitkosabb óhajtásait is, a melyeknek teljesítésével azoknak kedveskedhetni vélnek.

Igy kerültünk vissza az ötvenes évek szellemébe, a mikor a nemzeti kegyeletnek minden nyilvánulása, a nemzeti aspirációknak még emlegetése is felségsértés-számba ment, csak hogy most nem az idegen hatalom zsoldosai, hanem a „magyar állam” közegei vállalkoznak a nemzeti közérzet elfojtására.

Valóban erkölcsi undort keltő egyik legújabb nyilvánulása ennek a szolgálalkú kegyelmszűrésnek a muzeumi igazgatóság ama határozata, a mely a Kossuth-relikviákat a padlásra száműzi, mert a magyar nemzeti muzeumnak egyáltalán nincs helye egy Kossuth-szoba berendezésére.

Hát már annyira sülyedt ez a satnya nemzetek, hogy szólanul türi kegyeletének ily durva megsértését is? Mert hogy kegyelettel őrzi szívében az egész nemzet Kossuth Lajos emlékét, annak fényes tanubizonyságát láttuk a gyász nagy napjaiban, a mikor az egész nemzet könyezve állta körül a ravatalt, csak az a „magyar állam” hiányzott onnét, melyet a dicső halott lánglelke teremtett meg.

S most, hogy a nemzet a gyászköntöst letéve vissza tért napi foglalatosságához, előbukik rejtekéből a „magyar állam”, kimondja a „nagyobb átkot” mindenre, a ki és a mi nemzetünk nagy hőrszával összeköttetésben állott: fiát, aki sietett esküvel fogadni hűséget a nemzet felkent koronás királyának, proskribálja még a társadalmi érintkezésből is, úgy hogy még családi körben is mint bélpoklost kénytelen kerülni a vele való érintkezést mindaz, a ki a modern magyar állam kenyerét eszi; irományait siet összevásárolni, hogy azokat háromszoros lakat alá tehesse, mert fél, hogy azok egy vagy más kegyelmes és méltóság-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Özvodászat.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Nimród óta — kít a vadászat ösátyjának tart a hagyomány — mindig ott él az emberben a vadászat szenvedélye.

Beszéljenek bármit a humanisták, az ember erre teremtve van. Ne mondja senki: „miért bánthatam én azt az állatot, mely nekem nem vétett?” Ha én más élő lénynek kimélem az életét, magam fogok éhen halni; mert hiszen a búza is élő lény, melyből a kenyér készül, s hogy főzeléket ehesünk, meg kell ölnünk a boldog remények közt termékenyült babot, salátát, kaposztát, elszedjük a kel remény virágait; elraboljuk a fáról gonddal nevelt gyermekeit s hogy meg ne fagyjunk, kioltjuk a szép reményektől duzzadt fák életét. A házi állatok közt végzett pusztításainkról nem is szölok.

Nem kegyetlenség hát, hanem belénk oltott élet-szükség szülte szenvedély a vadászat is, melyet csak hamis szentimentalizmus — mely azonban kéjjel élvezi a finom özgerincet, vagy omlós fánemmel — nevezhet oktatlan kegyetlenkedésnek. E mellett férfias, testet edző s a természetből elhajolt egyént ez édes anyavál bensőbb összeköttetésbe hozó s port a vadászszendvedély.

Komor őszi napon, midőn a hosszú novemberi éjre következő rövid, boros nap lehangolja mintegy a kedélyt, szinte ösztönöz egy belső vagy: menj, és

elpuhult izmaidat acélozd ott kinn, hol minden sárga falevél, minden elszáradt kóró szőlő, beszéd hosszad. Üdítse fel lelkedet!

Ennek az intésnek enged, ki fegyverével vállán, a mező rónáit, vagy az erdőhalmokat keresi föl s fíradalmat nem ismerve, áldoz a belé oltott nemes szenvedélynek.

Azért bizony kedves vendég bármely vadász előtt a levelező-lap, mely egy komor novemberi napon érkezik, s melyben „T. urat X. ur szívesen látja november ez s ez napján tartandó vadászatra és utána barátságos ebédre, találkozás Tölgyesen.”

Persze, más vadászat ez, mint — tesszem — a Nimród vagy Ézsau uraké, kik egy rongyos ivvel, vagy ormótlan dárdával napszámra járták a homok-sivatagot étlen-szomjan, míg egy vigyástan antilop gödölyét megejthettek s fáradságtól gyötörve cipelték vállukon a selejtes zsákmányt, míg otthon az ügyes Jakob — az élelmes Jakobok őse — fáradság nélkül, egy kis ügyességgel gseftelte el az utóbbítól az atyai áldást — egy tál lencsepéppel szurva ki a megcsalt vadász emeit.

Hiszzen ma is elbarangol a vadász sárban, hóban; de otthon izes falat s nyájas mosoly várja a bajnokot; ám mégis más a társas-vadászat, melynek fő vonása az élvezet és barátságos mulatozás.

Elhiszem, Ézsau uram is szerette volna, ha gyorsnattal érkezhetik vala a tizedik határ gazdájához, vagy kegyelmes kocsin prűszkölő paripák robognak vele az ódon kastély kapuja alá, hol barátságos házi-ur szíves kézszorítással üdvözl: „Isten hozta Uram! tessék besétálni.”

Benn a meleg termekben már zsong az elébb

érkesettek vidám társalgása, az ismeretlenek bemutatkozás: — „Nimród, — Csonka-Mindaszentről.” — „Ézsau, — Abaligetéről.” És nem utolsó dolog, ha a nyájas urnó szíves mosolylyal párolgó theával kínál s a felvágottak sokaságában válogatva, jó vörösborral edszed idegeidet s illatos szivarfüst közt fejezed be ismerkedésedet az élet és tréfa patogó szikrái mellett.

De toporzékolnak a nyugtalan paripák; int az idő: előre! Sorban robognak a könnyű, erős kocsiak, fecskendve az utca hig sarát; a bágyadt ősei nap-sugarban csillognak a fénylő damaszok csövek. Az utca során kíváncsian áll ki a szokatlan robogásra a kis kapuba a jó falusi nép. Az utolsó kocsin az összefűzött kopók, tacekók nyugtalankodnak.

Gyorsan tűnik a táj. Egyik völgyet a másik váltja föl. Ott óriás kőbányák, mint Titánok nyomai merednek szakgatott oldalakkal a szürkeségbe; ott barátságos malom huzza meg magát a völgyfordulatán, a körülte viruló zöld pászittal, gyümölcsösével s közte legelő faj tyukjaival teljessé töve a kies völgyben feltáruuló idillt. Vigan csergedező, gyors patak önti tiszta habjait a kavicsos talajon, mellette sertőnyáj legeli a még úde zöld gyepet, vagy kéjes lustasággal hever a hűvös iszapban.

A felszállt köd után aláragyogó nap megannyozza a bércek oldalát. A tölgyek rozsdás levelei a sárga nyár és sötétzöld kőrös levelekkel egybeolvadva meglepő szinpompát tárnak föl, mintha egy pompás szőnyeg borulna a szirtes oldalokra.

Az éjjel esett első hó n a k, melyet igaz vadász ünnepi ajándék gyanánt néz — már csak nyoma s fájdalom! — iramodó sikossága maradt,

gos urat kompromittálni találmanak a bécsi burgban; most pedig a kegyelet által összegyűjtött butorait, idegen nemzetek elismérésének emléktárgyait durva kézzel a sutba dobják, nehogy a szemlélőnek valahogy eszébe jusson a tárgyak közt keresni azt a babérkoszorút, a melylyel a dicső férfinak az általa teremtett magyar állam — adósa maradt.

De hasztalan erőlködtek törpe epigonok, hiába sáncojlatok el magatokat nevenek viselője elől, hiába zárjátok el szem elől számkivetése élettelen tanuit: mert az eszmét megölni még sokkal nagyobb férfiúnak sem sikerült, hogy sikerülne az hát nektek csuszó-mászó udvaroncok!

H i r e k .

Pécs, 1895. november hó 21.

— **(Uj alügyész.)** Rákossy Imre dr. fia meir kir. törvényszéki jegyző a pécsi kir. ügyészséghez alügyésszé lett kinevezve.

— **(Kinevezés.)** Sárffy Elek dr. a pécsi kir. ítélőtáblánál alkalmazott bírósági jegyző a dunaföldvári kir. járásbíróvá albiróvá kinevezetett.

— **(A mohács-pécsi vasut.)** A Duna-gőzhajózási társaság tulajdonát képező mohács-pécsi vasut október havi bevételé csekély többlettel zárult úgy, hogy a vasut ezidei bevételé csak 18.904 forinttal maradnak a tavalyiak mögött. A mi, tekintve, hogy a társaság ez évi hajózási bevételé meg csaknem egy millió mínusszal zárulnak a tavalyiakhoz képest, nem olyan nagy visszaesés.

— **(Népköztartási bajok.)** Tolnamegye nem régen új tanfelügyelőt kapott. S minthogy az új seprő rendszeren jól szokott seperi, itt is egyszerre garmadaszámra lettek köztudomásúvá régi bajok, a miket eddig senki sem segített. Sok helyen nem tanítják a magyar nyelvet. Másfelől az összes tárgyakban nincs eredmény, mert 70 en túl levő szegény öreg emberrel taníthatnak. Akadtak zugiskolák is, a hol együtt volt ovoda és iskola olyan egyén kezelése alatt, a kinek sem arra való képzettsége, sem tanításra engedélye nem volt. A közigazgatási bizottság néhány tanító nyugdíjaztatását, néhányának pedig szigorú megintését rendelte el, a tanfelügyelő javaslatára.

— **(Városi közgyűlés.)** Pécs szab. kir. városi rendes közgyűlése f. hó 28-án (csütörtökön) tartja meg, melyen a jövő évi városi költségvetést is tárgyalni fogja.

— **(A közúti vasut a jogügyi bizottságban.)** A Ritschl és Társai cég ajánlatát a Pécsnél létesítendő közúti villanyos vasutára vonatkozólag, illetve az ajánlatot már szép szerződésbe foglalva letárgyalta régebben a város gazdasági, építési és rendezési választmánya. A jogügyi bizottság pedig hétfőn f. hó 25-én, esetleg a következő napokon is, d. u. 3 órakor tartandó ülésében fogja a közúti vasut ügyét tárgyalni.

— **(A mezőgazdasági statisztikai összeírás)** holnap (pénteken) veszi kezdetét, még pedig a Széchenyi-téren levő Nádossy házban levő telekkönyvi betétszerkesztési hivatalban. Ez összeírásra tisztán csak a földbirtokosok és a háztulajdonosok lettek meghíva. Meg lett hiva, mint földbirtokos, a

Kaszinó is, mert kertje után 22 kr. mondd huszonnégy krajcár földadót fizet. Minden meghívott előtt egy kérdőívet töltenek ki, melyben a tulajdonbirtok, haszonélvezett és haszonbéres birtok van leírva részletesen az összes művelési ágak szerint; továbbá a birtok tulajdonjogi jellege; a birtokos foglalkozása; munkásainak száma, esetleg hozzártartozó iparvállalat, műtrágya használat, gazdasági gépek és eszközök, igás állatok, szarvasmarhák, juhok, kecskék, baromfik, méhek, sertés, szamar és öszvér, végre a gyümölcsfák száma, olyannyira részletezve még pedig, hogy ha azt a 120 kiló kérdőívet, a mit Pécs város kapott, mind kitöltik, emberséges munkába fog kerülni!

— **(Megszökött kanász.)** Siket János oltárciai lakos, foglalkozására nézve a kanász-mesterséget üzte, de emellett holmi tiltott dolgokat is üzött s összeültközésbe jövén az enyém tied fogalmával, szépen a büntető bíróság vette kezébe a baját. Folyt a bűnpere, de ő szabadlábun hagyatott s csak most, mikor végérvényesen el lett ítélve, ekkor kellett volna előállítani és belebeznia a fogházba. Azonban Siket megbeszélhetette, hogy nem jó vége lesz a sorának és egy napon szépen odább állt Oltárcáról, még a feleségének és gyerekeinek se mondva meg, hogy merre veszi utját. Nem lévén tehát található, hogy az itélet kiállja, a kaposvári kir. törvényszék elrendelte a köröztesét. A megszökött kanász 27 éves, aligvaripusztai születésű, alsószemenyei illetőségű. Felállítás esetén a legközelebbi kir. törvényszéknek átadandó s onnan a kaposvári kir. ügyészséghez kísérendő — lenne.

— **(Mi a betegsegélyző pénztárak célja?)** A vasminiszter, boldogemlékü Baross miniszter által kezdeményezett kerületi betegsegélyző pénztárak nem váltak be oly módon, mint a tervezője chajtotta. Hogy a többi közül csak egy anomáliát említsünk fel, elég legyen arra reá mutatnunk, hogy pl. a pécsi betegsegélyző pénztár tagja, ha el távozik Brassóba, az itteni befizetési könyv elveszti érvényét, és új munkahelyén újlag kell beiratkoznia. Így tehát megeshetik az a reá nézve kellemetlen eset, hogy még is már egyik pénztárnak sem lévén tagja, megbetegedése esetén nem kap segélyt, jóllehet éveken át tagja volt az általa elhagyott pénztárnak. A közeli napokban az ország összes betegsegélyző pénztárainak kiküldötteti gyűlést tartottak, melynek azonban célja korantsem a fennálló visszaeségek megszüntetése volt, hanem az egyes pénztárak által készített statisztikai kimutatások képezték a tárgyalások alapját, még pedig valami Vizneker nevű örökös statisztikában utazó urnak a mintája szerint. A küldöttetek persze egyértelműleg ellene voltak, hogy az állami hivatalok mintájára közéjük is beférközzék a bürokrácia, agyonbeszélétek az abroncsosni való töben kifőtt statisztika gyártást, és a gyűlést vezető fő fő statisztikus, Jekelfalussy miniszteri tanácsos becsukta a boltot, az az értekezletet, a mely az illetéknéppen teljes fiaskóval végződött.

— **(Ne hagyj magad után adósságot.)** Környei Ignác, a dunagőzhajózási társulat volt tisztviselője, Mohácsról eltávozott, még pedig ismeretlen helyre. S nem kevesebb magas személyiség, mint az államkincstár szereté tudni, hogy hová, mert nevezett még egy kis állami utadóhátrattékkal van tartozásban. De mert az adresszetét nem mondta meg senkinek, ezért Baranyamegye alispánja hivatalosan körözteseti a „Rendőri Közlöny”-ben.

vagy gyorsan vágjat el; talán egy bamba nyul ugrál féltéken, hátra szegezve a gyanus kopogás felé érzékeny tapsi füleit, s fogadja a nem vélt s nem is várt halált — ha el nem futhatott. És mégis, élvezet, gyönyör az a néhány perc, mert az anyatermészet szól gyermekéhez.

A hosszú ős jobbra már letarolta a fák sárgult leveleit, mint a hogy ez az erdő le van tarolva, melyet körbefogtunk. Mi is lehet itt egyéb egy pár tapsifülesnél. Bággyadnan csókolgatja az őszi napsugár a gyalogfenyő szurós, élénk zöld leveleit; lábaink alatt ropog a száraz ág, a patak medrében gömbölyű kavicscsá képződött kövek hevernek. Elszáradt az avar, olyan mint az ócska posztó, melyről sujtásként ri le a szederinda vörös, tövises ága. Élesen rikkant az erdők ácsa, a harkály. Vörös siphás feje gyorsan kopácsol az itt-ott még fennálló törzsek oldalán, s mint kis fejsze csattog a nagy némaságban. Csend van. A hosszas várakozásban tárgyat keres elmenk a gondolkodás anyagául. A szük látóhatár élesen bevágódott képei egy-egy magános fa, egy letört ág, sokszor egy fűszál, vagy a rajta mozgó bogár ragadják meg figyelmünket; míg egyszer „kip-kop” hallik a hajtók kopogása a csonka törzseken.

A kakasokat csendesesen felvonjuk. Szemeinkkel a szomszédaink által határolt látókört igyekeznünk teljesen hatalmunkba keríteni; halló idegeink megfeszülnek. Semmi nesz; most megcsörren a bokor... mi lesz? ... Kis cinege bujkál a száraz levelek közt s okozza a zörejt. A kutyák itt, — a nyílt helyen, — kötve maradtak, azért a csend. A hajtók kopo

— **(Völegenyre akart szert tenni.)** Fecht Erzsébet ráckozári hajadon völegenyro akart szert tenni, még pedig Vágnér Anna cigányasszony segítségével. Vágnér Anna el is látta jó tanácssal, kuruzslással a férjhez menni óhajtó leányzót s annyira kedvére beszélt a leálynak, hogy attól igen szép szerével kicsalt 6 frt készpénzt és több ruhaneműt. Fecht Erzsébet ezt a jökedvü adakozást esakhamar megbánta és feljelentette Vágnér Annát család miatt. A pécsi kir. törvényszék tegnap itél volna Vágnér Anna felett, de mert a panaszsos elállt panaszától, mivel a kicsalt pénzt és ruhákat nemsokára ugys visszakapta, — a törvényszék is beszűntető végzést hozott.

— **(Tolvaj szabóság.)** Kutasi János, kiscelli illetőségű szabóság, munkaadóájától, Müller Bernát siklói szabómestertől a napokban megszökött és Pécsnek vette az útját. Megszökött pedig hat forint adósság hátrahagyásával; de emléket is vitt el magával a gazdájától, két darab nagy acéllólló képeben, melyek testvérek közt is megérnek 3—4 frtot. A siklói szolgabíróság megkereste a pécsi rendőrséget, hogy kutassa a tolvaj szabóság nyomát. És a kutatás eredménye az lett, hogy csakugyan bizonyos lett, hogy Kutasi itt tartózkodott Pécsen, de innen — szállásadójának visszahagyva a kizitatáskáját — Vaiszlóra ment, hogy ott munkába álljon. A kizitatáskában a rendőség a két ollót meg is találta s azt őrizete alá vette, s a megkeresésre pedig azt válaszolta, hogy a tolvaj segédet Vaiszlón keressék, ha ugyan már onnan is el nem távozott — ismeretlen helyre.

— **(Csendzavarás.)** Egy fiatal legényke tegnap este a színház előtt nagy csendzavarást provokált, s mikor a rendörök bekisértek, először Nagy Jánosnak nevezte meg magát, persze hamisan s csak később mondta meg az igazi nevét. A csendzaváro legénykének különben a rendőségen kívül még más hatósággal is meggyűlik a baja, s mi csak azért nem írjuk ki a nevét, nehogy ezzel is előmozditsuk esetleg valahonnan való kicsapartását és a szülői szigor ellenében való alkalmazását.

— **(Schlesingert köröztek.)** Lehet már hivatalosan is tudomás a polgármesternek, Schlesinger Márk, a nálunk meglehetősen ominózus hírnévre vergődött megugrott csaló adománygyűjtő eltűnéséről, mert hiszen a hivatalos rendőri lapban ma megjelent Schlesinger köröztesése is. A körözteset a pécsi kir. törvényszék adta ki s a megugrott csalót, felállítás esetén, kéri a legközelebbi törvényszéknek átadatni, honnan majd a pécsi kir. ügyészséghez kísérendő at. Szolgálatot vélvén teljesíteni rendőségünknek, ha a Pécsról eltávozott Schlesinger személyleírását mi is adjuk, ezzel is elősegítve esetleges elfogatását, ime lenyomatjuk, hogy csalások miatt terhelt Schlesinger Márk kulai illetőségű házaló, 45 éves, izraelita, nőtlen, közepmagas termettel, barna hajjal, kékes-szürke szemekkel, hosszas sovány arccal, nagy hajlított orral, vastag borotvált állal s fogai közül hátul négy hiányzik. Különös ismertető jelei: jobb fülkagylója nyomott s kisebb mint a másik; jelenleg bal lábánálán talyog, kéregetni szokott könyöradamányokat.

— **(A meggyilkolt strázsa.)** A palajpusztán meggyilkolt Bonyár Samu gyilkosai bűnyűgyében ma d. e. 11 órakor hirdette a pécsi kir. törvényszék az itéletet. A szerint Pintér Ferenc elsőrendű vádolt Bonyár Samu megöletésében, ugy

gasa közeledik. Szavaikat, melyeket egymással váltogat, meg lehet érteni. Dur-durr! ah! fenn az élen már mutatkozik a vad. Ismét lövések. Az izgalom nő, a szemek kitágulnak. Erett-e valami? nem tudjuk. Ah! már nem is lesz, hisz a hajtók mindjárt előtűnnek; de... ime zörejt... a dombról felő körültekintéssel üget alá lassan az ős, aligha erre nem tart; de mégis eikanyarodik szomszédunk felé. Szoborrá meredve állunk mozdulatlanul. Mutató ujjunk az erősen tartott fegyver ravaszán. A szép állat szelid kanyarulattal száll alá a patak medrébe; de már rá irányozva a cső, hogy azt élve ne hagyhasse el. Most az ölfarakást megkerülve szemefordul... s a cső eldőrdül. Megrogyva erőt vesz az erős bika, visszafordul s látható erőfeszítéssel igyekszik elmenekülni... Késő!... a domboldalon összerogy s elhal az első áldozat.

A hajtásnak vége. Hol az ős? Kérdik a fenuállók némi gunynyal a zihálva feltörekvektől.

— Hozzák! Hát itt mi esett?

— Hitvány nyulak — menfek el.

— Most a resurához, a fiatal vágáshoz. Az előjáték végződött. Kezdődik az igazi élvezet.

Még helyére sem juthat minden vadász, még a hajtók sem indultak el, már megnyiffan a kopó, melyet nyomon követ a többi s kezdődik a vadász fülének legkedvesebb zene. Az apró tacsókó és les diskántja a vezérkopó mély csaholásával, melybe belevegyül a többiek szecatója, különös összhangba olvad azon a felsőleges hangszeren, melynek hangfogója az erdők visszhangzó sűrűje.

Most a sopran, majd a bariton soloja hangzik:

mely érezhetővé lesz a síksághoz szokott s a gyors ügetéstől párolgó lovakra nézve, mihelyt meredekre fordul az ut.

Letarolt erdő, csonka törzsekkel, melyekkel muukásnép birkózik. Itt ott már új vetés virul, mint sirok közt csirázó élet.

A társaság eleje már fent van a hegytetőn s a csoportban álló fogatok a hegy élén — kis közpeldéssel Feszty vezér-csoportjára emlékeztetnek.

Hanem a párolgó szürke busan tekint a meredek tetőre, s azt tartva, hogy az okosabb enged, felfelé törekvés helyett lefelé bocskája a kocait s jó, hogy bajt nem okoz az utána jövök közt. Sem szó, sem ütleg kapacitációja nem hat a makacs paripákra s a jól táplált vadászok bundástól, puskástól engedelmesebb jószágok terhet szaporítják.

Fent, a major körül kopár halmok hosszú sora húzódik, csak északi irányban környezeti terjedelmes erdőség, mely már idegen terület. A gyalogsággá vált kis hadsereg úde vetések között ismét letarolt erdőhöz ér, melynek áttellenében, a szakadásos mély völgy tulsó oldalán nem nagy, de szép fiatalos erdő terül el. Már tiltva a szó — itt vagyunk.

A hajtók előre mennek, a vadászok oszolnak. Egy rész fenn az élen sorakozik, mások ovanosan lépkednek alá a sikamlós meredeken a völgybe, a most száraz vízmederbe; aztán várják a szerencsét.

Nagy izgalmai az ily vadászatoknak nincsenek. Veszély nem fenyeget, bár egy-egy Bendeguzt előre próbáltak a vaddisznó jelzésével izgalomba hozni — persze, hiába! Legfőlebb egy-egy ős jön lassan,

Molnár András súlyos testi sérüléseiben bűnösnek mondatott ki és szándékos emberölés büntette s ugyancsak ennek kísérlete miatt tizen négy évi fegyházra, tízévi hivatalvesztésre s az összes kártérítési díjak megfizetésére ítéltetett, a mik azonban teljes vagyontalansága miatt behajthatatlanoknak mondatott ki. A többi három vádlott felmentetett; még pedig Bicó György és Landsteiner Jakab terhőkre rótt gyilkosság büntetnének, Kántor Vendel pedig az emberölés kísérlete büntetnének vádjá és következményei terhe alól szabadlábra helyezések elrendeltetett. A büntető bíróság az ítélet alapjául — ellentétben a vádhatóság indítványával — Pintér Ferencnek a csendőrség és a siklói járásbíró előtt tett beismerő vallomását vette s a központi vizsgálóbírónál és a végtárgyaláson tett vallomásait pedig nem találta elfogadhatónak, mivel azt a többi vádlott határozottan tagadta és a tagadást Pintér állításait semmi elfogadható ténykörmény meg nem döntötte. Beigazoltnak vette a törvényszék, hogy Pintér Bonyárra haragudott és boszúból ölte meg, a szándéka volt Molnár Andrást is megölni, hogy tette esetleges tanuját szintén eltegye láb alól. Ezek szerint Pintér nem ugyan gyilkosság, de a btkv. 279. §-ába ütköző emberölés büntette miatt s ugyancsak e §-ba ütköző s btkv. 65. §-a szerint minősülő emberölés büntetnének kísérlete miatt kellett elítélni. Mikor a nagy feltűnést keltő ítélet kihirdetése után Lukrits elnök megkérdezte az elítéltet, hogy megnyugszik, vagy felebbez, az minden meghatottság külső jele nélkül ugyan, de fásult monoton hangon felelt:

— Fellebbezek, mert én nem öltem agyon Bonyárt!

Felebbezett dr. Nagy Géza kir. ügyész is, még pedig Pintérrre vonatkozólag a minősítés ellen s így a büntetés szigorításáért, de javára a Molnár elkövetett súlyos testi sértés, illetve emberölés kísérlet büntetnéért való elítélése miatt; Bicó és Landsteinerre vonatkozólag gyilkosság büntette alól való felmentésük miatt; Kántor Vendelre nézve a gyilkosságban való részesség és szándékos emberölés kísérlete alól való felmentése miatt. Továbbá, hogy Pintér a terhére rótt megvesztegetés alól felmentette, holott a vádindítvány elejtetvén, az eljárás ellene megszüntetendőnek lett volna kimondandó s végül a vizsgálati fogság megszüntetése miatt is felebbezett az ítélet ellen. Flóris Endre dr., mint Pintér Ferenc védője, az ítélet ellen sem miségi panaszt jelentett be, mert a vádiratok közt nem lett beszerezve vádlottak erkölcsi bizonyítványa; továbbá védenre elítélése miatt felebbezéssel is él. A felmentett vádlottak és védőügyvédek megnyugodtak az ítéletben, melynek kihirdetése után a mit végighallgatott az elítélt és Bicó György felesége is — Pintér Györgygyei együtt még a többi három vádlottat is visszakísérték a fegyveres börtönörök a kir. ügyészséghez, hogy az elítélt gyilkos továbbra is ott maradjon, Bicó György, Landsteiner Jakab és Kántor Vendel pedig — az ügyészséghez nyomban átadott bírósági értesítés után — szabadlábra helyezték. A mi a délután folyamán meg is történt.

— (Záloglevél-hamisító.) Tegnap lapunkban megírtuk, hogy a kisbirtokosok földhitelintézeténél Budapesten negyedmilhós záloglevél hamisításra jöttek rá. E hamisítással Keller Ágostot, az inté-

zet volt tisztviselőjét gyanúsítják, a ki hivatalos működése közben a záloglevél uralpokot és azok szelvényeit a nyomdából, a hol azokat készítették, ellopta s így követte el rendszeresen a hamisítást. Keller a múlt évben megvált az intézettől és azóta külföldön tartózkodik. Elfogatására megtették az intézkedéseket.

— (Lopás.) Schwartz Lipót siklói országot 34. sz. alatti szatócs üzletébe tegnap este 8 és 9 óra között ismeretlen tettesek belopózkodtak s onnét egy kosár almát és egy kosár tojást elemltek. A tolvajlást oly ügyesen követték el, hogy az üzlet közvetlen közelében tartózkodó gazda mit sem vett észre, dacára, hogy a bolt ajtón csengő van alkalmazva. A kár meghaladja a hat forintot.

— (A somogy megyei gazdasági egyesület) elhatározta, hogy a millenniumi kiállításra megírja 30 éves történetét, továbbá, hogy a kiállítási parasztfogat felvonulás érdekesebbé tétele céljából saját költségén 12 fogatot szállít föl a nagy lókiállításokra. A parasztfogatok a vármegye különböző vidékeiről valók, s festői képet fognak nyújtani, mert számos kiváló sport-ember felügyelete alatt állítják össze. Képviselve lesznek a kaposvári lódíjazásokról nevezetes aszalói, göllei, egresi, hetesi levak is méltó példányokkal.

— (Leütötte, mert nem köszönt.) Megírtuk nemrég, hogy Kleinhauz János lapáncsai földmivest meggyilkolta találták az utcán. A mohácsi csendőrség aztán a gyilkost elfogta Kavesdánin Izsák személyében, a kit a faluban mindenki büszke, döllyfős és hirtelenharagu embernek ismert. Az elfogott gyilkos mikor kérdőre vonta a csendőrség a gyilkosság miatt, nem is tagadta annak elkövetését és okául azt adta elő, hogy már régebben haragudott Kleinhauzra, mert az nem köszönt neki. Ez sértette az önérzetét és büszkeségét s elhatározta, hogy ha legközelebb találkozik vele, s ismét nem köszön neki Kleinhauz, egyszerűen leüti, hogy hadd emlegesse meg őt. Úgy is lett. Mikor találkoztak, Kleinhauz ismét kalapemelés nélkül ment el mellette; őt ekkor elfutotta a harag, megfordult a nyomába s a kezében levő bottal szó nélkül leütötte. Megölni nem volt szándékában, s mikor megtudta a halálát, menekült. De elfogták s most az igazságszolgáltatás puhítja meg a büszke paraszt döllyfét.

— (A pécsi dalos-egyesület.) Ezen városunk legfiatalabb daiárdája regnapelőtt nyújtotta be alapszabályát a miniszteriumhoz. A tagok máris szorgalmasan járnak a próbákra ugyanarra, hogy december hó 1-én már megtartható lesz a első dal estélye. A műsort legközelebb közöljük.

— (Vadorzók büntetése.) Az 1883. évi XX. törvénycikk szerint olyan helyeken, ahol nagyon elharapódzott a vadország, a közigazgatási hatóság elrendelheti, hogy vadakat csak úgy lehet árulni, ha azok holszerzése igazolhatik. Ez eddig rendben is volna, de van mellette egy baj. A törvény nem rendelkezik arról, hogy ilyen esetben a hatóság rendeleteinek áthágói mivel büntetendők. A törvénynek ezt a baját most ültötte helyre a belügyminiszter, rendeletileg tudatva a kapitányságokkal, hogy ez a büntetés 100 frtig terjedhet. A rendelet ma érkezett le Pécsre.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

ken ki a kopár tarlóra 3—5 méteres ugrásokkal igyekszik elhagyni a nyomába csaholó kutyahadat. Későn irányul rá a cső, de nincs dörrenése, s mire a lövés hangzik, tul van a lövés távolán; majd mintha még egyszer vissza akarna törni a sűrűbe, de ijedt szeme bennünk látja ellenét s gyors irammal tűnik el a domb tulsó oldalán, elhagyva, a nyílt helyen vele versenyt nem folytatható kopó sereget.

Hanem azért a hajtás végén őzet számlálnak a teritéken s néhány nyulat is. A bő fegyverropogás nem volt eredménytelen.

Mulatságos részletek is vannak. Így a vadász, kit a lábai között el rohanó kopó földre dönt s fegyvere agya eltörik, s mint rokkant harcos pusztá nézője szereplés helyett a kedves színjátéknak. — Vagy midőn az új hajtásra csoportban menő, tréfáló társaság lábai közül iramlik el sunyi módra meglapult füles a az urak kaptokossai közt késő lövések senéje mellett hány fittyet a felsült vadászoknak. Egyik a meredeken veszi el az egyensúlyt, másik kiálló gyökérben botlik el. Kis balesetek nagyobb baj nélkül, sok évődéssel.

De fáradnak a kopók, nehezen bujják a sűrűt a hajtók, alkonyra hajlik a nap. Számba veszik a vadakat, 12 őzet olvasnak, mi ritka szép eredmény. Itt-ott még egy vadász, kinek szerencséje mostoha volt, egy egy huroson mutatja meg lövő ügyességét; legtöbbször vállalva a fegyvert vidáman beszélnek meg a nap eseményeit, a vadászat nevezetesebb részleteit: a üldözött, de menekült szalonkát, az el-tűnt, de mindenesetre megbezett őzet stb;

Művészet, irodalom.

Megint a Madarász. Somogyi direktornak, úgy látszik, valami titkos Falb Rudolfja van, a ki előre megjósolja neki, ha a színház üresen marad. Ez a titkos direktor szuggeráló pedig alaposan ismerheti a pécsi publikumot, s azért rántatta elő, rövid időközben, nem is tudhatni már hányadszor, a „Madarász“-t, ugyanis tudván, hogy a publikum rezervába tette magát a nagy reklámmal aliamirozott „Toto herceg“ premiérére. Somogyi pedig készséggel hozta színre a „Madarász“-t, egy jó estét remélve vele csinálni — színészeinek. És csakugyan, az előadók közül többen igen jól mulattak s intim arc-és szem-játékot folytattak a csekély számú publikum nagyobb részét kitevő habituékkel és jóbarátokkal. Egy-egy nevetőarcu kórista (a mi különben ritkaság), még több mosolygós kóristáné (a mi már nem ritkaság) művészi nyak és szemforgatásokat vitt véghez egy-két páholy felé s annyira tetszett nekik a „helyzet“, hogy jókedvükben néha bele-belerikkantottak a különben összhangzó kórusokba. De mert jól kimulathatták magukat, reméljük, hogy beelégedtek vele, s máskor nem tanusitanak ilyen, legfőleg a kutyabagosi pajta színpadára illő patriarchális viselkedést. Az előadás különben jó volt; a publikum is sokat nevetett Laskó és Kaskó személyesítői Dezséry és Follinusznak, no meg Polgárnak (Csörsz báró) és Bognárnak (Schneck bíró); Kiss Pista kitűnően előadott énekészámaiban, úgy Kaposi Józsa (Postás Milka) és Kézdi Julianna (Szaniszló gróf) énekeiben pedig gyönyörűségünket találtuk. Juhász Ilona a választó fejedelménét művészzel adta, bár hangja még egy kissé fátyolozott a régebb kiállott betegsége miatt. (→)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. hó 21-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején Szilágyi Dezső elnök bemutatva Darányi megbízó levelét a főváros II. kerület mandátumára.

Következik a napirend: a jövő évi költségvetés tárgyalása.

Kemény Pál, Mérey Lajos és Pongrátz gr. egymásután szólaltak föl a javaslat ellen. Pongrátz Károly gróf felolvastván a „Pesti Napló“-nak Szapáry Gyula grófról közzétett cikkét, a lapot összegyűrtte, ledobta a földre és lábaival összetiporta. A jobboldal nevetett, a baloldal tapsolt az aktushoz.

Ezután Bánffy báró miniszterelnök felelt Helfynek a keleti bonyodalomnak tárgyában tett interpellációjára, melynek lényege az volt, hogy a hatalmak egyetértőleg megtették az intézkedéseket, hadi hajókat küldtek Levantébe. További részletekbe nem bocsátkozhatik. Az ellenzék gunyosan közbekiált a beszédbbe: „Vegye fel az irást, olvassa!“ „Nem tudja kivülről!“

Helfy Ignác azonnal készen volt a ríposztra. Részleteket nem kíván — ugymond, de legalább általánosságban szólott volna a miniszterelnök. Szomorú, politikailag képtelen kormány ez, se itthon, se a külföldön nem állja meg a heiyet.

A többség Bánffy választást tudomásul vette. Erdély Sándor igazságügyminiszter felelt ezután Polónyi ismeretes interpellációjára, mely majdnem nyakát szegte a külön véleménynyel bíró igazságügyminiszternek. Ma azonban beadta derekát teljesen és Bánffy b. megelégedésére adta meg a

míg a nem pihent lovak szapora ügetéssel száguldanak az ódon kastély barátságos meleg termeibe, hoi magyar barátság gazdag asztala mellett gondszó italok vidítják föl a fáradt Nimródokat. Ujra átéljük a nap eseményeit. Kis asztalok mellett nyúl helyett a megszoruló pagátot, s a közrefogott XXI-est — e derék vadat — üldözik. Avatott készen felsír a hegedűn az édes bus magyar dal, melyet az ifjabbak kísérnek fülbe mázó, szivbehangzó szép magyar nótával.

Rohog az éjjeli vonat, mely a társaság egy részét viszi tova magával. A fogatok is előrobognak egyenként tűnve el a sűrű sötét éj mély homályába. De egy szép nap emlékéit viszi el magával mindenik.

És a vadász-szerencsét nem is kellett — mint számalomra méltó Eszaunak — egy tál pépért áldozni oda. Sőt a saroglyában itt ott meglapul a szivélyes gazda által oda rendelt őzpecsenye.

De Niki barátunk megjárta. A sötétben tapogatva, szép agancsot érzett. Utitársának lerajszolta, mily szépen fogja ő ast kidolgoztatni szobája díszül. Alá írja: „a Tölgyesi vadászaton.“

— Vegyük le az őzet — kiált a kocsisnak — amint haza érnek.

— Téns uram elveszett, hangzik az ijedt válasz.

Mánap hallották meg, hogy megették a kutyák Tölgyes falu végén.

Beh! kár érte . . .

Mr. Master.

feleletet. E szerint a hadügyminiszter kérdéses házasági rendeletében egyáltalában nem lát törvénysértést.

Polónyi replikázott; de a többség ezt a választ is — szokása szerint — tudomásul vette.

A további miniszteri válaszok sorában legérdekesebb volt Percel Dessz belügyminiszteré, a ki Hock Jánosnak a csongrádmegyei újabb törvénytelenségekre vonatkozó interpellációjára kijelentette, hogy Mátéffy szolgabíró, mivel Sima Ferenc képviselőt insultálta, már megkapta büntetését és így az ügy be van fejezve.

Hock János szenvedélyesen reámutat, hogy Mátéffy, a belügyminiszter által indított fegyelmi eljárás alól menekülendő, lemondott állásáról. A bíróság megbüntette, de két hét múlva ugyancsak a belügyminiszter visszahelyezte állásába. (Nagy zaj. Felkiáltások balról: Gyalázat! Pizkosság!)

Percel miniszter válasza és Hock vizonválasza után a többség ezt a miniszteri feleletet is elfogadta.

Most Percel Apponyi gróf interpellációjára akart felelni, melyet a nógrádmegyei tisztújítás ügyében tett. Az ellenzék folytonosan kiabált. „Ne hallgassuk”, míg végre a baloldal egészen kiürült, a mennyeiben a képviselők tüntetőleg kivonultak az ülésteremből. Csak Apponyi gróf maradt néhányadmagával a teremben, no meg a válaszolni akaró miniszter, a ki kijelentette, hogy ez alkalommal érdemileg nem válaszolhat.

Felelt még végül Percel miniszter Helleynek, a mely választ az előbbivel együtt szintén tudomásul vette a jól bedresszírozott többség.

Az ülés d. u. 2 órakor végződött.

Héderváry horvát bán is eljött a Házba és referált a zágrábi dolgokról.

TÁVIRATOK.

— **Lyuk a levegőben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Berzeviczy Albert és Kacziány Géza közt hirliapi cikk következtében felmerült ügy ma lovagias uton befejeztetett. 50 lépésről lőttek egymásra a felek, de kár egyikben sem esett.

— **Takács elítélve.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Takács Zoltánt a törvényszék öt évre, anyját pedig egy évre ítélte. Berec perújítási kérelmét elvetették. Valamennyien felebbezttek.

— **Darányi mandátuma.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Darányi Ignácot ma reggel egyhangulag megválasztották a Budapest II. kerület (viziváros orsz. képviselőjévé. A választás csekély érdeklődés mellett folyt le berendelt hivatalnokok jelenlétében.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
	TAIZS JÓZSEF kiadó

Hirdetések.

Rendkívüli közgyűlés.

A **Csuzai-Népbank** szövetkezet ezennel közhírre teszi, hogy **f. évi december hó 3-án d. u. 2 órakor**

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a tagokat meghívja.

Tárgy: az alapszabályok módosítása.

Csuzai, november hó 21-én.

Az igazgatóság.

Háztartónőnek

Vidékre vagy a városban, esetleg kisebb gyermekek gondozására ajánlkozik fiatal, intelligens, 23 éves, jó családból való árva leány. — Czim a kiadóhivatalban.

6058. sz.

tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény!

A dárdai kir. járásbírósként mint tlkvi hatóság közhírre teszi, hogy Falb János kácsfalui lakos végrehajtonak, Ámon Erzsébet Baumstock, Ámon Fábrián Ámon Jánosné szül. Heinrich Éva kácsfalusi lakosok végrehajtást szenvedők ellen 35 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbírósként területén levő, Kácsfalui községben fekvő, a kácsfalui 70 sz. tjkvból felvett 1/3 telket képező 1062/c 1139/c 1463. hrsz. ingatlanak Ámon Jánosné szül. Heinrich Évát, Baumstock Ámon Erzsébetet és Ámon Fábriánit illető 2/3 részes ingatlanra 369 frtban olyformán hogy a csatlakozás a dárdai tpéztár javára 300 frt tőke a jár erejéig is megtartandó 369 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi december hó 9. napján d. e. 10 órakor Kácsfalui községben a jegyzői irodában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 36 frt 90 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám a. kelt igazságügy. rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-ában értelmében a bánatpénznek a bíróságánál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósként mint tlkvi hatóság. 1895. évi augusztus hó 19. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljásbíró.

PSEPHOFER J.-féle

GYÓGYSZERTÁR

BÉCSBEN, I. KER. SINGERSTRASSE 15. sz. a. „ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL.”

Vértisztító labdacso, ezelőtt általános labdacso neve alatt; ez utóbbi név teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacso csodás hatását észszerűen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacso általános elterjedésnek örövendek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszertől készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacso házi szerül ajánlatnak és ajánlatak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedéshől erednek: mint epe-zavarok, májbetegségek, kölika, vértőlulások, aranyér, bél-téltelenség s hasonló betegségeknél. Vérsztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: fejfájásoknál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacso oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébbeknek, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacso fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említenek azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatatlan vértisztító labdacsoiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacso csodáhatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlatic Ferencz, Köln, Lindenthal.

Harsche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdacsoi kezeim közé kerültek, melyeknek hatását e-zenel megjárom: Én gyermekágyban meghűltem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacsoi engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg őnt ezért észszer. Nagy hitaimam van, hogy ezen labdacsok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knificz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondok ezennel Önnek 60 éves nagynémem nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórásban, már életét is meguntá, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legjobb tisztelettel Weinczettől Jozefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. május 27-én.

Tekintetes Úr!

Alülről ismételten kér 4 csomagot az ön valóban hatásos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacso értéke

felett és azokat a hol csak alkalom nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotachdorf, Kolbach mellett, Szilézia
1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsoiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsoinak köszönetem, hogy egy gyomorbajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsok nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelttel
Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacso csakis a **Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához” címzett gyógyszer-tárban Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a. készítettnek valódi minőségben, s egy 15-zem labdacso tartalmú doboz ára 31 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 frt 05 kbrba kerül; bérmentesen utánvételi köldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.**

Az összeg előbbi beküldésénél (melyet legjobban posta-utalvánnyal eszközöltek) bérmentes köldésel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 36 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kbrba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacso a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánzóztatnak; ennek következtében kéretek csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névelőírásával fekete színben és minden egyes

doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van aláírva.

Bernhard-féle alpesifü liqueur Bernhard W. Ö. től Bregenzben, 1/2 üveg 2 frt 60 kr., 1/4 üveg 1 frt 40 kr., 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs

gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok s m.: gerinczagybantalom, tagszaggyógyítás, migraine, ideges fogfájás, fejfájás, fülzagygyógyítás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs,

Pserhofer J.-tól. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnöveztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan készített nagy szelencével 2 forint

Altalános tapasz Stuedel tartól Ütés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukac, sebes- vagy gyuladt ujj vagy más ily bajoknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tegely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalzsam Pserhofer J.-tól. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Ütifüvedv, egy általánosan ismert rekedtség, geresós köhögés stb. ellen, 1 üvegcse ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek), megrontott gyomor, rossz emésztés és mindenemü álteti

bajok ellen kitűnő háziszert. 1 üvegcével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Altalános tisztító-só Bull-rich A W-től. Kitűnő háziszert a rossz emésztés minden következményei, n. m.: fejfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorból, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Angol csodabalzsam, 1 üveg egy kis üveg 12 krajczár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen megszünteti a lábizzadást s az álttal képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábát s mint általában szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balzsam, kitűnő szer golyva ellen 1 üveg 40 krajczár bérmentes köldéssel 65 krajczár.

Mia-Poko, kiváló szer egyoldalú fejtétl. ellen, fejfájás, fogfájás, rheuma stb. ellen.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különleges- ségek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszer- zetnek. — Postai megrendések a leg gyorsabban eszközölteinek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendések utánvétellel küldenek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a köldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltsé- gek sokkal mérsékeltebbek. Budapestben kap- ható: Török József gyógyszerész urnál, Király-utca 12. sz.